

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 2014*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τρισδιάστατο κοινοτικό σήμα — Κύβος του οποίου οι έδρες έχουν δομή πλέγματος — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Δεν υφίσταται σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 207/2009) — Δεν υφίσταται σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα που επιβάλλει η ίδια η φύση του προϊόντος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 207/2009) — Δεν υφίσταται σημείο αποτελούμενο από το σχήμα που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 207/2009) — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009) — Έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009) — Κτήση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009) — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009»

Στην υπόθεση T-450/09,

Simba Toys GmbH & Co. KG, με έδρα το Fürth (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον O. Ruhl, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Δ. Μπόττη,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Seven Towns Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη αρχικώς μεν από τον M. Edenborough, QC, και την B. Cookson, solicitor, εν συνεχεία δε από τους K. Szamosi και M. Borbás, δικηγόρους,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1526/2008-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Simba Toys GmbH & Co. KG και της Seven Towns Ltd,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse και A. M. Collins (εισηγητή), δικαστές,
γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Νοεμβρίου 2009,

έχοντας υπόψη τις διατάξεις περί αναστολής της διαδικασίας της 10ης Μαρτίου και της 9ης Ιουλίου 2010,

έχοντας υπόψη την επανάληψη της διαδικασίας,

έχοντα υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Νοεμβρίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Νοεμβρίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Μαρτίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Μαΐου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Μαΐου 2011,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Δεκεμβρίου 2013,

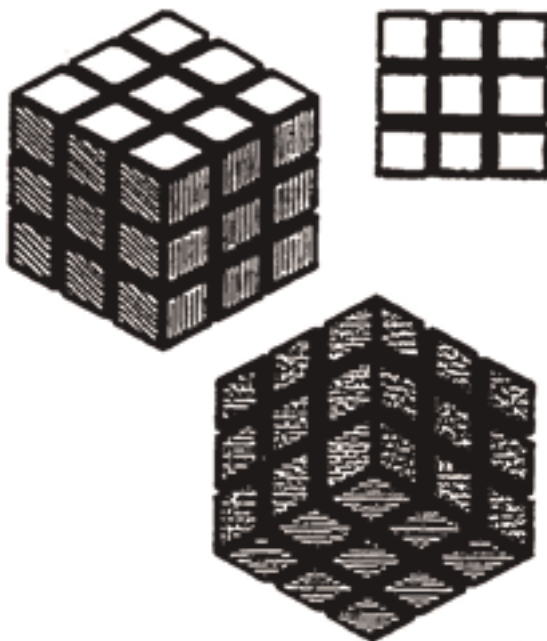
εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Την 1η Απριλίου 1996, η Seven Towns Ltd, νυν παρεμβαίνουσα, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [και ακολούθως αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συνίσταται στο ακόλουθο τρισδιάστατο σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 28 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Τρισδιάστατα παζλ».
- 4 Στις 6 Απριλίου 1999, το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε ως κοινοτικό, με αριθμό 162784. Η ισχύς του σήματος ανανεώθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2006.
- 5 Στις 15 Νοεμβρίου 2006, η νυν προσφεύγουσα Simba Toys GmbH & Co. KG υπέβαλε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος, βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009), σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' και ε', του εν λόγω κανονισμού (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' και ε', του κανονισμού 207/2009).
- 6 Με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2008, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στο σύνολό της (στο εξής: απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2008).
- 7 Στις 23 Οκτωβρίου 2008, η νυν προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009). Προς στήριξη της προσφυγής της, προέβαλε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' και ε', του εν λόγω κανονισμού.
- 8 Με απόφαση της 1ης Σεπτεμβρίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ επικύρωσε την απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2008 και απέρριψε την προσφυγή.

- 9 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ήταν αβάσιμη, δεδομένου ότι αφενός μεν το επίμαχο σήμα είχε αναπαρασταθεί καταλλήλως από γραφικής απόψεως, αφετέρου δε «δεν υπήρχε κανένας πρόδηλος λόγος βάσει του οποίου θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι το σχήμα κύβου με δομή πλέγματος δεν είναι, από θεωρητικής απόψεως, κατάλληλο για να διακρίνει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων» (σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 10 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών την απέρριψε, διαπιστώνοντας ότι το επίμαχο σήμα απέκλινε ουσιωδώς από τα συνήθως ισχύοντα στον οικείο κλάδο. Αφενός, επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα πειστικό αποδεικτικό στοιχείο βάσει του οποίου να συνάγεται ότι «το σχήμα κύβου με δομή πλέγματος [αποτελούσε] το “γενικώς ισχύον” στον ειδικό τομέα των τρισδιάστατων παζλ». Η ύπαρξη ενός παζλ, συγκεκριμένα δε του κύβου Soma, ο οποίος εμφανίζει ομοιότητα με τον κύβο που προσδιορίζεται με το επίμαχο σήμα δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι το σήμα αυτό αντιστοιχεί στο γενικώς ισχύον του κλάδου (σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Αφετέρου, έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε επαρκή χαρακτηριστικά γνωρίσματα για να χαρακτηριστεί ως εγγενώς διακριτικό όσον αφορά τα οικεία προϊόντα (σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 11 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ήταν αβάσιμη καθόσον, εξαιρουμένης της περιπτώσεως προηγούμενης γνώσεως εκ μέρους του καταναλωτή, το επίμαχο σήμα δεν έμοιαζε με τρισδιάστατο παζλ ούτε παρέπεμπε σε κάτι τέτοιο (σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 12 Τέλος, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 40/94. Πρώτον, έκρινε ότι η καταχώριση του επίμαχου σήματος δεν αντέβαινε στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 207/2009), έχοντας επισημάνει, κατ' ουσίαν, ότι το «σχήμα κύβου με δομή πλέγματος» δεν παρείχε καμία ένδειξη όσον αφορά τη λειτουργία του, ούτε καν όσον αφορά την ύπαρξη κάποιας λειτουργίας, και ότι ήταν αδύνατο να γίνει δεκτό ότι μπορούσε να «παράσχει κάποιο πλεονέκτημα ή τεχνικό αποτέλεσμα εντός του τομέα των τρισδιάστατων παζλ» (σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι «καθόσον το επίμαχο σχήμα δεν [είχε] προδήλως τη μορφή παζλ και ότι σαφώς αποκλύβονταν οι δυνατές λειτουργίες και οι κινήσεις του, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι επιβ[αλλόταν] από την ίδια τη φύση του προϊόντος» (σκέψη 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ως εκ τούτου, έκρινε ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 207/2009) δεν είχε εν προκειμένω εφαρμογή. Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι απλώς ένα «πλέγμα σε σχήμα κύβου όπως αυτό που απεικονίζεται στο επίμαχο σήμα δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι έχει σχήμα το οποίο προσδίδει ουσιαστική αξία στα προϊόντα», οπότε ούτε το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 207/2009) είχε εν προκειμένω εφαρμογή (σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα έξοδα της διαδικασίας τόσο ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Ο έβδομος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009). Ο όγδοος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009

16 Το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 έχει ως εξής:

«Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι, καθώς και [σ]τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.»

17 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από παράβαση της πρώτης περιόδου της διατάξεως αυτής και αποτελείται από πέντε σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν «προσδιόρισε πλήρως τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του [επίμαχου] σήματος». Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι από τις αναπαραστάσεις του σήματος αυτού προκύπτει «σαφώς» η ύπαρξη διακένων στις άκρες των «μαύρων γραμμών» που εμφανίζονται σε καθεμία από τις έδρες του επίμαχου κύβου, στοιχείο που δηλώνει «σαφώς» ότι οι γραμμές αυτές δεν έχουν ως σκοπό να απεικονίσουν ένα «μαύρο κλουβί», αλλά να διαχωρίσουν «τα μικρότερα ατομικά στοιχεία του κύβου». Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη ότι, ως εκ της φύσεώς του, ένα παζλ αποτελείται από ατομικά στοιχεία. Διατείνεται ότι, λαμβανομένου υπόψη του ότι ένα παζλ αποτελεί παιχνίδι που συνίσταται στη μετακίνηση τέτοιων στοιχείων «έτσι ώστε να επιτευχθεί μια συγκεκριμένη προκαθορισμένη τελική διάταξη», εν προκειμένω, ο μέσος καταναλωτής και έμπορος αντιλαμβάνονται πάντα τις προαναφερθείσες μαύρες γραμμές ως έχουσες την αποστολή να χωρίζουν τον επίμαχο κύβο σε ατομικά στοιχεία τα οποία, «με τον ένα ή τον άλλο τρόπο», είναι κινητά. Τρίτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβλεψε, όπως η προσφεύγουσα είχε εξηγήσει με τις από 2 Μαΐου 2007 παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, ότι το σχήμα κύβου «διαστάσεων 3 x 3 x 3» ήταν απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος, συγκεκριμένα δε ενός τρισδιάστατου παζλ με στοιχεία που μπορούν να στρέφονται, ορισμένο επίπεδο δυσκολίας και ορισμένα εργονομικά χαρακτηριστικά. Τέταρτον, διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών πεπλανημένα παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι, όπως εξήγησε η προσφεύγουσα στις από 27 Αυγούστου 2007 παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, οι προαναφερθείσες μαύρες γραμμές επιτελούσαν τεχνική λειτουργία. Πέμπτον, υποστηρίζει ότι κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι ο

κύβος Soma δεν αποτελούσε μέρος του οικείου κλάδου. Επισημαίνει ότι τόσο η ίδια όσο και η παρεμβαίνουσα είχαν εντούτοις προσκομίσει σχετικώς αποδεικτικά στοιχεία κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία.

- 18 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.
- 19 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση διατάξεως δικονομικής φύσεως, η προσφεύγουσα σκοπεύει περισσότερο να αμφισβητήσει το βάσιμο της εκτιμήσεως ορισμένων πραγματικών περιστατικών και ορισμένων εκ των επιχειρημάτων της στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών, παρά να προσάψει σε αυτό ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τα επιχειρήματα αυτά πριν καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφαση. Το ζήτημα, όμως, αν το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ορθώς ή όχι ορισμένα πραγματικά περιστατικά, επιχειρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας επί της ουσίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και όχι τον νομότυπο χαρακτήρα της διαδικασίας κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή.
- 20 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, ο λόγος αυτός, εν μέρει, δεν ερείδεται επί των πραγματικών περιστατικών και, εν μέρει, οφείλεται σε πεπλανημένη ερμηνεία της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 21 Συγκεκριμένα, πρώτον, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει (βλ., μεταξύ άλλων, σκέψεις 16, 21 και 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε ενδελεχώς τις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος, περιλαμβανομένων των χοντρών μαύρων γραμμών που εμφανίζονται σε αυτό χωρίζοντας το εσωτερικό καθεμίας από τις έδρες του επίμαχου κύβου (στο εξής: μαύρες γραμμές). Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι όχι μόνον τα διάκενα στις άκρες των μαύρων γραμμών μόλις και διακρίνονται, αλλά επίσης ότι, εν πάση περιπτώσει, η παρουσία τους ουδόλως αποκλείει το ενδεχόμενο, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το επίμαχο σήμα να μπορεί να εκληφθεί ως απεικόνιση «μαύρου κλουβιού».
- 22 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το τμήμα προσφυγών παρέβλεψε ότι, ως εκ της φύσεώς του, ένα παζλ αποτελείται από ατομικά στοιχεία. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν δύναται να προσάψει βάσιμα στο τμήμα αυτό ότι επισήμανε, στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την εκ μέρους του εξέταση του ζητήματος αν το επίμαχο σήμα μπορούσε να θεωρηθεί εγγενώς διακριτικό όσον αφορά τα οικεία προϊόντα, ότι ο επίμαχος κύβος δεν παρουσίαζε «κανένα εμφανές χαρακτηριστικό γνώρισμα που να καταδεικνύει ότι μπορ[ούσε] να στρέφεται ή να αλλάζει μορφή». Ειδικότερα, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι, ως εκ της φύσεώς του, ένα παζλ αποτελείται από ατομικά στοιχεία δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι τα στοιχεία αυτά μπορούν να περιστρέφονται. Εν προκειμένω, ένας αντικειμενικός παρατηρητής δεν θα θεωρήσει οπωσδήποτε —και μάλιστα ακόμη και αν αντιληφθεί την ύπαρξη διακένων στις άκρες— ότι οι μαύρες γραμμές έχουν ως σκοπό να χωρίζουν τον επίμαχο κύβο σε ατομικά στοιχεία, τα οποία, «με τον ένα ή τον άλλο τρόπο», μπορούν να κινηθούν. Τα εννέα τετράγωνα που εμφανίζονται σε καθεμία από τις έδρες του επίμαχου κύβου λόγω των μαύρων περιγραμμάτων που περιλαμβάνουν θα μπορούσαν μεταξύ άλλων να προορίζονται, για παράδειγμα, ως χώρος για να σημειώνονται γράμματα και αριθμοί ή ως επιφάνεια χρωματισμού ή σχεδιάσεως, τούτο δε χωρίς τα τετράγωνα αυτά ή άλλα στοιχεία του κύβου αυτού να έχουν τα ίδια τη δυνατότητα να μετακινούνται από κάποιον. Στην πράξη, όπως θα εξηγηθεί λεπτομερέστερα στην κατωτέρω σκέψη 54, το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται εν πολλοίς στην εσφαλμένη προκείμενη ότι υφίσταται οπωσδήποτε σχέση μεταξύ της προσβαλλομένης δυνατότητας περιστροφής ορισμένων στοιχείων του επίμαχου κύβου και της υπάρξεως των μαύρων γραμμών στις έδρες του κύβου αυτού.
- 23 Τρίτον, όσον αφορά το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε ενδελεχώς το σύνολο των επιχειρημάτων που προέβαλαν και των αποδεικτικών στοιχείων που

προσκόμισαν οι διάφοροι μετέχοντες στη διοικητική διαδικασία (βλ., μεταξύ άλλων, σκέψεις 3 έως 11, 16, 20, 21 και 28 έως 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών έλαβε πλήρως υπόψη τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί του ότι, αφενός, το επίμαχο σχήμα είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος και ότι, αφετέρου, οι μαύρες γραμμές επιτελούν τεχνική λειτουργία (βλ. σκέψεις 10, 28 και 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

- 24 Τέταρτον, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, παραπέμποντας στη σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών δεν απέκλεισε ότι ο κύβος Soma αποτελεί μέρος του οικείου κλάδου. Στην προμνημονευθείσα σκέψη, το τμήμα προσφυγών απλώς έκρινε ότι η ύπαρξη παζλ, συγκεκριμένα δε του εν λόγω κύβου, το οποίο εμφάνιζε ομοιότητα με τον κύβο που προσδιορίζεται με το επίμαχο σήμα δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι το σήμα αυτό αντιστοιχεί στο γενικώς ισχύον του κλάδου (βλ. σκέψη 106 κατωτέρω).
- 25 Τέλος, διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, αφορά απόλυτους λόγους απαραδέκτου, το τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούται να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά [απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, *Fürstlich Castell'sches Domänenamt κατά ΓΕΕΑ — Castel Frères (CASTEL)*, T-320/10, Συλλογή (Αποσπάσματα), EU:T:2013:424, απόφαση κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, σκέψεις 25 έως 29]. Βεβαίως, ουδόλως κωλύεται το τμήμα προσφυγών, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να λάβει αυτεπαγγέλτως υπόψη οποιοδήποτε κρίσιμο για την ανάλυσή του στοιχείο. Ωστόσο, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι υπήρχε τέτοια ανάγκη εν προκειμένω.
- 26 Από τις ανωτέρω σκέψεις συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94

- 27 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 και περιλαμβάνει οκτώ σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών πεπλανημένα παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι οι μαύρες γραμμές συνδέονταν με τεχνικές λειτουργίες. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι το κρίσιμο ζήτημα έγκειται στο αν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του σήματος μπορούν να αποδοθούν αποκλειστικά σε τεχνικό αποτέλεσμα, και όχι στο αν επιτελούν πράγματι τεχνική λειτουργία. Τρίτον, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβλεψε το γενικό συμφέρον το οποίο υπηρετεί η προμνημονευθείσα διάταξη. Διατείνεται ότι, εάν διατηρούνταν σε ισχύ η καταχώριση του επίμαχου σήματος, τούτο θα καθιστούσε πράγματι δυνατό στον δικαιούχο του σήματος αυτού να το επικαλείται έναντι τρίτων που θα επιθυμούσαν να διαθέσουν στο εμπόριο τρισδιάστατα παζλ με δυνατότητα περιστροφής. Τέταρτον, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν διαφοροποιήθηκε από την ανακοίνωση του τμήματος ακυρώσεων, η οποία περιλαμβάνεται στην απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2008, περί του ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σχήματος δεν επιτελούσαν τεχνική λειτουργία, οπότε η καταχώριση του σχήματος αυτού ως σήματος δεν δημιουργεί μονοπώλιο επί τεχνικής λύσεως. Πέμπτον, διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβλεψε το γεγονός ότι ούτε στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2002, *Philips (C-299/99, Συλλογή, EU:C:2002:377)*, και της 12ης Νοεμβρίου 2008, *Lego Juris κατά ΓΕΕΑ — Mega Brands (Κόκκινο τούβλο Lego)* (T-270/06, Συλλογή, EU:T:2008:483), οι οικείες τεχνικές λειτουργίες συνάγονταν άμεσα από τις αναπαραστάσεις των επίμαχων σημάτων. Έκτον, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη ότι δεν υπήρχαν εναλλακτικά σχήματα δυνάμενα να επιτελέσουν την ίδια τεχνική λειτουργία. Έβδομον, διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι αναπαραστάσεις του επίμαχου σήματος δεν υποδήλωναν καμία ιδιαίτερη λειτουργία. Συγκεκριμένα, από την ύπαρξη διακένων στις άκρες των μαύρων γραμμών συναγόταν ότι τα ατομικά στοιχεία του επίμαχου κύβου μπορούν να περιστρέφονται. Όγδοον, προσάπτει στο τμήμα

προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη ότι τα τρισδιάστατα παζλ «που εμπίπτουν σε αυτή τη γενική κατηγορία» και η δυνατότητά τους περιστροφής ήταν γνωστά πριν την κατάθεση του επίμαχου σήματος.

- 28 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και ζητούν την απόρριψη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.
- 29 Το σχήμα προϊόντος καταλέγεται μεταξύ των σημείων που δύνανται να αποτελούν σήμα. Τούτο συνάγεται, όσον αφορά το κοινοτικό σήμα, από το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 4 του κανονισμού 207/2009), κατά το οποίο μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παραστάσεως, ιδίως λέξεις, περιλαμβανομένων των ονομάτων προσώπων, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, το σχήμα προϊόντος ή της συσκευασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά δύνανται να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες επιχειρήσεως από εκείνα άλλων επιχειρήσεων.
- 30 Πάντως, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, «δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση [...] τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά [...] από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος».
- 31 Κατά τη νομολογία, η διάταξη αυτή απαγορεύει την καταχώριση οποιουδήποτε σχήματος αποτελείται, κατά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, από το σχήμα του προϊόντος που είναι τεχνικώς αιτιώδες και επαρκές για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος, ακόμη και αν το αποτέλεσμα αυτό μπορεί να επιτευχθεί και με άλλα σχήματα που χρησιμοποιούν την ίδια ή άλλη τεχνική αρχή (προμνημονευθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Κόκκινο τούβλο Lego, EU:T:2008:483, σκέψη 43).
- 32 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, καθένας από τους λόγους απαραδέκτου αιτήσεως καταχώρισεως που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα το γενικό συμφέρον που υπηρετεί. Το γενικό συμφέρον το οποίο υπηρετεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού αυτού συνίσταται στην αποτροπή του ενδεχομένου το δίκαιο των σημάτων να έχει τελικώς ως αποτέλεσμα να δημιουργεί υπέρ επιχειρήσεως μονοπώλιο επί των πρακτικών λύσεων ή των πρακτικής φύσεως χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός προϊόντος (βλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, C-48/09 P, Συλλογή, EU:C:2010:516, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 33 Οι κανόνες που θέσπισε ο νομοθέτης αντικατοπτρίζουν συναφώς τη στάθμιση δύο θεωρήσεων οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στην εγκαθίδρυση συστήματος υγιούς και θεμιτού ανταγωνισμού (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 44).
- 34 Αφενός, το γεγονός ότι στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 περιελήφθη η απαγόρευση καταχώρισεως ως σήματος οποιουδήποτε σημείου αποτελείται από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος διασφαλίζει ότι οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιούν το δικαίωμα επί του σήματος για να δικαιώνουν, άνευ χρονικών περιορισμών, αποκλειστικά δικαιώματα που αφορούν τεχνικές λύσεις (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 45).
- 35 Συγκεκριμένα, οσάκις το σχήμα προϊόντος ενσωματώνει απλώς την τεχνική λύση που αναπτύχθηκε από τον κατασκευαστή του προϊόντος αυτού και κατοχυρώθηκε με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας κατόπιν αιτήσεώς του, η προστασία του σχήματος αυτού ως σήματος μετά τη λήξη της ισχύος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας μειώνει σημαντικά και διαρκώς τη δυνατότητα των άλλων επιχειρήσεων να χρησιμοποιήσουν την εν λόγω τεχνική λύση. Πλην όμως, στο σύστημα των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που έχει αναπτυχθεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι τεχνικές λύσεις προστατεύονται για περιορισμένο μόνο χρόνο, έτσι ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα στη συνέχεια από όλες τις επιχειρήσεις (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 46).

- 36 Εξάλλου, η καταχώριση ως σήματος του αποκλειστικά λειτουργικού σχήματος ενός προϊόντος ενδέχεται να παράσχει στον δικαιούχο του σήματος αυτού τη δυνατότητα να απαγορεύσει στις άλλες επιχειρήσεις όχι μόνον τη χρήση του ίδιου σχήματος, αλλά και τη χρήση παρόμοιων σχημάτων (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 56).
- 37 Αφετέρου, περιορίζοντας το πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 στα σημεία που αποτελούνται «αποκλειστικά» από το σχήμα του προϊόντος το οποίο είναι «απαραίτητο» για την επίτευξη ενός τεχνικού αποτελέσματος, ο νομοθέτης έλαβε προσηκόντως υπόψη ότι κάθε σχήμα προϊόντος είναι, σε ορισμένο βαθμό, λειτουργικό και ότι, επομένως, η καταχώριση ενός σχήματος προϊόντος ως σήματος δεν μπορεί να απορριφθεί απλώς και μόνον επειδή έχει πρακτικής φύσεως χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Με τους όρους «αποκλειστικά» και «απαραίτητο» η εν λόγω διάταξη διασφαλίζει ότι δεν θα επιτρέπεται η καταχώριση μόνον εκείνων των σχημάτων προϊόντος που απλώς ενσωματώνουν μια τεχνική λύση και των οποίων, επομένως, η καταχώριση ως σημάτων θα παρακώλυε πράγματι τη χρήση της τεχνικής λύσεως αυτής από άλλες επιχειρήσεις (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 48).
- 38 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 είναι προσηκόντως όταν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του επίμαχου τρισδιάστατου σημείου έχουν δεόντως προσδιορισθεί από την αρχή που αποφαινεται επί της αιτήσεως για την καταχώρισή του ως σήματος. Ο όρος «ουσιώδη χαρακτηριστικά» πρέπει να νοείται ως σχετικός με τα πλέον σημαντικά στοιχεία του σημείου (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψεις 68 και 69).
- 39 Ο προσδιορισμός των εν λόγω ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων πρέπει να διενεργείται κατά περίπτωση, χωρίς να υφίσταται καμία συστηματική ιεράρχηση μεταξύ των διαφόρων ειδών στοιχείων που μπορεί να περιλαμβάνει ένα σημείο. Κατά την αναζήτηση των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός σημείου, η αρμόδια αρχή μπορεί είτε να στηριχθεί ευθέως στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σημείο είτε να προβεί, καταρχάς, σε διαδοχική εξέταση καθενός από τα συστατικά στοιχεία του σημείου (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 40 Ειδικότερα, όπως επισήμανε το Δικαστήριο στη σκέψη 71 της προμνημονευθείσας στη σκέψη 32 αποφάσεως Lego Juris κατά ΓΕΕΑ (EU:C:2010:516), ο προσδιορισμός των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τρισδιάστατου σημείου με γνώμονα το ενδεχόμενο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 μπορεί, κατά περίπτωση, ειδικότερα δε αναλόγως του βαθμού δυσκολίας του, να πραγματοποιηθεί με απλή οπτική ανάλυση του εν λόγω σημείου ή, αντιθέτως, να στηριχθεί σε ενδελεχή εξέταση, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνονται υπόψη στοιχεία χρήσιμα για την εκτίμηση, όπως έρευνες και πραγματογνωμοσύνες ή ακόμη στοιχεία σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που παρασχέθηκαν κατά το παρελθόν σε σχέση με το οικείο προϊόν.
- 41 Αφού προσδιορισθούν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του σημείου, στο ΓΕΕΑ απόκειται ακόμη να ελέγξει αν άπαντα τα χαρακτηριστικά αυτά αντιστοιχούν στην τεχνική λειτουργία του επίμαχου προϊόντος. Συγκεκριμένα, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση κατά την οποία η αίτηση καταχωρίσεως σήματος αφορά σχήμα προϊόντος στο οποίο είναι σημαντικό ένα μη λειτουργικό στοιχείο, όπως ένα διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο. Στην περίπτωση αυτή, οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις έχουν ευχερώς πρόσβαση σε εναλλακτικά σχήματα ισοδύναμης λειτουργικότητας, οπότε δεν υφίσταται κίνδυνος να θιγεί η διαθεσιμότητα της τεχνικής λύσεως. Η τεχνική λύση αυτή μπορεί, σε τέτοια περίπτωση, να ενσωματωθεί άνευ δυσχερειών από τους ανταγωνιστές του δικαιούχου του σήματος στα σχήματα του προϊόντος τα οποία δεν διαθέτουν το ίδιο μη λειτουργικό στοιχείο που διαθέτει το σχήμα του

προϊόντος του εν λόγω δικαιούχου και τα οποία, σε σχέση με το εν λόγω σχήμα του δικαιούχου αυτού, δεν είναι ούτε πανομοιότυπα ούτε παρόμοια (προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 72).

- 42 Ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να εξετασθεί με γνώμονα τις προαναφερθείσες αρχές.
- 43 Καταρχάς, πρέπει να προσδιορισθούν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος.
- 44 Εν προκειμένω, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος περιλαμβάνει τη γραφική παράσταση, υπό τρεις διαφορετικές προοπτικές, κύβου του οποίου κάθε έδρα εμφανίζει δομή πλέγματος που σχηματίζεται από περιγράμματα μαύρου χρώματος τα οποία διαιρούν την έδρα σε εννέα τετράγωνα ίδιου μεγέθους που παρατίθενται σε τρεις τριάδες. Τέσσερις χοντρές μαύρες γραμμές, δηλαδή οι μαύρες γραμμές (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω), δύο εκ των οποίων είναι οριζόντιες και οι δύο άλλες κάθετες, διαιρούν σε τετράγωνα το εσωτερικό καθεμίας από τις έδρες του κύβου αυτού. Όπως ορθώς επισημάνθηκε στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα διάφορα αυτά στοιχεία προσδίδουν στο επίμαχο σήμα την όψη «μαύρου κλουβιού».
- 45 Από τις σκέψεις 16, 20, 28 και 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών προσδιόρισε ως ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα του επίμαχου σήματος αυτό που χαρακτηρίζει ως «σχήμα κύβου με δομή πλέγματος», δηλαδή τον ίδιο τον κύβο, αφενός, και τη δομή πλέγματος που διακρίνεται σε καθεμία από τις έδρες του κύβου αυτού, αφετέρου.
- 46 Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα στα δικόγραφα της, το τμήμα προσφυγών δεν χαρακτήρισε ως ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος μόνον τις «οριζόντιες και κάθετες γραμμές που χωρίζουν μεταξύ τους τα ατομικά στοιχεία του κύβου». Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι επισήμαναν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, το —ανακριβές κατά τα λοιπά— στοιχείο ότι το εν λόγω σήμα εμφανίζει πλείονες αποχρώσεις του γκριζού χρώματος δεν αποτελεί επιπλέον ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα του σήματος αυτού. Συγκεκριμένα, πέραν του ότι η αίτηση καταχωρίσεως επίμαχου σήματος δεν μνημονεύει κανένα χρώμα του, διαπιστώνεται ότι, στις γραφικές παραστάσεις του σήματος αυτού, οι έδρες του επίμαχου κύβου είναι λευκές ή καλύπτονται από μαύρες γραμμώσεις.
- 47 Η προμνημονευθείσα στη σκέψη 45 εκτίμηση του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνει δεκτή, δεδομένου ότι από την απλή οπτική ανάλυση του επίμαχου σήματος προκύπτει σαφώς ότι τα μνημονευόμενα στην εν λόγω σκέψη στοιχεία είναι τα σημαντικότερα του σήματος αυτού.
- 48 Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθεί αν τα προμνημονευθέντα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος ανταποκρίνονται άπαντα σε τεχνική λειτουργία των οικείων προϊόντων.
- 49 Στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, καταρχάς, ότι, κατά πάγια νομολογία, «κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, [στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94], οι λόγοι ακυρότητας τρισδιάστατου σήματος πρέπει να στηρίζονται αποκλειστικώς στην εξέταση της αναπαραστάσεως του σήματος όπως έχει κατατεθεί, και όχι σε αδιόρατα προβαλλόμενα ή υποθετικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα». Εν συνεχεία, διαπίστωσε ότι οι γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος «δεν [υποδήλωναν] κάποια ιδιαίτερη λειτουργία, ακόμη και αν λαμβάνονταν υπόψη τα προϊόντα, δηλαδή τα “τρειςδιάστατα παζλ”». Έκρινε ότι δεν έπρεπε να λάβει υπόψη την «πασίγνωστη» δυνατότητα περιστροφής των κάθετων και οριζόντιων σειρών του παζλ που φέρει την ονομασία «Rubik's cube» [στο εξής: Κύβος του Ρούμπικ] και να εντοπίσει τη λειτουργικότητα, «κατά τρόπο αθέμιτο και αναδρομικό», στις αναπαραστάσεις. Κατά το τμήμα προσφυγών, το σχήμα κύβου με δομή πλέγματος δεν παρείχε καμία ένδειξη όσον αφορά τη λειτουργία του, ούτε καν όσον αφορά την ύπαρξη κάποιας λειτουργίας, και ότι «ήταν αδύνατο να γίνει δεκτό ότι

μπορούσε να παράσχει κάποιο πλεονέκτημα ή τεχνικό αποτέλεσμα ως προς τον τομέα των τρισδιάστατων παζλ». Το τμήμα προσφυγών προσέθεσε ότι το σχήμα ήταν κανονικό και γεωμετρικό και δεν παρείχε «καμία ένδειξη ως προς το παζλ που [ενσωμάτωνε]».

- 50 Πρώτον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ανάλυση αυτή, διατεινόμενη, στο πλαίσιο του πρώτου, του δευτέρου και του εβδόμου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ότι η παρουσία διακένων στις άκρες των μαύρων γραμμών υποδηλώνει σαφώς ότι οι γραμμές αυτές έχουν ως σκοπό να χωρίζουν μεταξύ τους τα «μικρότερα ατομικά στοιχεία του κύβου» τα οποία μπορούν να κινηθούν και, ιδίως, να περιστρέφονται. Οι εν λόγω γραμμές, επομένως, «συνδέονται με τεχνικές λειτουργίες», κατά την έννοια της σκέψεως 84 της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 αποφάσεως Philips (EU:C:2002:377). Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι από την απόφαση εκείνη προκύπτει ότι το κρίσιμο ζήτημα δεν είναι αν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του σήματος έχουν πράγματι τεχνική λειτουργία, αλλά αν «ένα τεχνικής φύσεως προϊόν το οποίο διαθέτει ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά εμφανίζει τα επίμαχα [ουσιώδη] χαρακτηριστικά γνωρίσματα συνεπεία των τεχνικών χαρακτηριστικών του». Εν προκειμένω, οι μαύρες γραμμές αποτελούν ακριβώς συνέπεια τεχνικής λειτουργίας, συγκεκριμένα δε της δυνατότητας περιστροφής ατομικών στοιχείων του επίμαχου κύβου.
- 51 Διαπιστώνεται συναφώς ότι η προσφεύγουσα διατείνεται εκ παραλλήλου ότι οι μαύρες γραμμές επιτελούν τεχνική λειτουργία και ότι συνιστούν τη συνέπεια τέτοιας λειτουργίας. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κληθείσα από το Γενικό Δικαστήριο να διευκρινίσει τη θέση της σχετικά, η προσφεύγουσα υποστήριξε, αφενός, ότι οι μαύρες γραμμές επιτελούσαν λειτουργία «διαχωρισμού», η οποία αποτελεί «αρχική προϋπόθεση» της δυνατότητας κινήσεως των ατομικών στοιχείων του επίμαχου κύβου και, αφετέρου, ότι υπήρχε «συσχέτιση» μεταξύ της οικείας τεχνικής λύσεως και των μαύρων γραμμών.
- 52 Αφενός, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι μαύρες γραμμές αποτελούν συνέπεια κάποιας προβαλλόμενης δυνατότητας περιστροφής ατομικών στοιχείων του επίμαχου κύβου.
- 53 Συγκεκριμένα, καταρχάς, το επιχείρημα αυτό στερείται σημασίας, δεδομένου ότι, προκειμένου να τύχει εφαρμογής το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, πρέπει να αποδειχθεί ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος επιτελούν τα ίδια την τεχνική λειτουργία του οικείου προϊόντος και ότι επελέγησαν για να επιτελούν τη λειτουργία αυτή και όχι ότι είναι αποτέλεσμά της. Όπως ορθώς υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, από τις σκέψεις 79 και 80 της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 αποφάσεως Philips (EU:C:2002:377) συνάγεται ότι έτσι πρέπει να ερμηνευθεί η κρίση του Δικαστηρίου η οποία διαλαμβάνεται στη σκέψη 84 της ίδιας αποφάσεως και κατά την οποία σημείο που αποτελείται αποκλειστικά από το σχήμα ενός προϊόντος δεν μπορεί να καταχωρισθεί εφόσον αποδεικνύεται ότι τα ουσιώδη λειτουργικά χαρακτηριστικά του σχήματος αυτού συνδέονται αποκλειστικά με το τεχνικό αποτέλεσμα. Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί και η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία, στη σκέψη 43 της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 αποφάσεως Κόκκινο τούβλο Lego (EU:T:2008:483), του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω), κατά την οποία ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπει η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή μόνον εφόσον το σχήμα του προϊόντος είναι «τεχνικός αιτιώδης και επαρκής για την επίτευξη του επιδιωκόμενου τεχνικού αποτελέσματος», ερμηνεία την οποία επικύρωσε το Δικαστήριο στις σκέψεις 50 έως 58 της προμνημονευθείσας στη σκέψη 32 αποφάσεως Lego Juris κατά ΓΕΕΑ (EU:C:2010:516).
- 54 Εν συνεχεία, το επιχείρημα αυτό είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμο. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα στα υπομνήματά της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ουδόλως αποκλείεται το ενδεχόμενο κύβος του οποίου οι έδρες ή άλλα στοιχεία μπορούν να περιστρέφονται να μην περιλαμβάνει ορατές διαχωριστικές γραμμές. Επομένως, δεν υφίσταται αναγκαίος σύνδεσμος μεταξύ αυτής της ενδεχόμενης δυνατότητας περιστροφής ή ακόμη και οποιασδήποτε άλλης δυνατότητας κινήσεως ορισμένων στοιχείων του επίμαχου κύβου, αφενός, και της υπάρξεως, επί των εδρών του εν λόγω κύβου, χοντρών μαύρων γραμμών ή, κατά μείζονα λόγο, δομής πλέγματος όπως η απεικονιζόμενη στις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος, αφετέρου.

- 55 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε για τα «τρισδιάστατα παζλ» εν γένει, δηλαδή χωρίς να περιορίζεται σε εκείνα που έχουν δυνατότητα περιστροφής και τα οποία αποτελούν απλώς ένα ιδιαίτερο είδος μεταξύ πολλών άλλων. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η παρεμβαίνουσα, όπως επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, δεν επισύναψε στην αίτησή της καταχώρισεως περιγραφή με την οποία να διευκρινίζεται ότι το επίμαχο σχήμα διέθετε τέτοια ικανότητα.
- 56 Αφετέρου, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι μαύρες γραμμές επιτελούν τεχνική λειτουργία, εν προκειμένω αυτή του διαχωρισμού των ατομικών στοιχείων του επίμαχου κύβου, προκειμένου αυτά να μπορούν να κινούνται και, ιδίως, να περιστρέφονται.
- 57 Συγκεκριμένα, το επιχείρημα αυτό στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι ο επίμαχος κύβος θα εκληφθεί κατ' ανάγκη ως περιλαμβάνων στοιχεία δυνάμενα να αποτελέσουν το αντικείμενο τέτοιων κινήσεων (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω). Ακόμη κι αν υποθεθεί ότι ένας αντικειμενικός παρατηρητής μπορεί να συναγάγει από τις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος το συμπέρασμα ότι οι μαύρες γραμμές επιτελούν λειτουργία διαχωρισμού των κινητών στοιχείων, δεν θα μπορούσε να αντιληφθεί επακριβώς αν αυτά προορίζονται, για παράδειγμα, να περιστρέφονται ή να αποσυναρμολογηθούν προκειμένου, εν συνεχεία, να συναρμολογηθούν εκ νέου ή να καταστήσουν δυνατή τη μετατροπή του επίμαχου κύβου σε άλλο σχήμα.
- 58 Στην πραγματικότητα, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, όπως προκύπτει από τα δικόγραφα της, στηρίζεται κατ' ουσίαν στη γνώση της δυνατότητας περιστροφής των κάθετων και οριζόντιων σειρών του Κύβου του Ρούμπικ. Είναι, όμως, σαφές, ότι η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να οφείλεται στις μαύρες γραμμές αφεαυτών ούτε, γενικότερα, στη δομή πλέγματος που εμφανίζεται να έχει καθεμία από τις έδρες του επίμαχου κύβου, αλλά, κατά το μέγιστο, σε εσωτερικό μηχανισμό του, ο οποίος δεν είναι ορατός στις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος και ο οποίος, όπως άλλωστε δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων, δεν μπορεί να αποτελεί ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα του σήματος αυτού.
- 59 Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν συμπεριέλαβε αυτό το μη ορατό στοιχείο στην ανάλυσή του περί λειτουργικότητας των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων του επίμαχου σήματος. Πράγματι, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η δυνατότητα του τμήματος προσφυγών να προβαίνει στην ανάλυση αυτή βάσει συναγωγικού συλλογισμού, υπό την προϋπόθεση ότι αυτός θα συναρτάται κατά το μέγιστο δυνατό με την πραγματικότητα με αφετηρία το επίμαχο σχήμα, όπως αυτό απεικονίζεται, και ότι δεν θα είναι αμιγώς υποθετικός, αλλά επαρκώς στέρεος. Εν προκειμένω, όμως, το να συναχθεί η ύπαρξη εσωτερικού μηχανισμού περιστροφής από τις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος δεν θα πληρούσε τις απαιτήσεις αυτές.
- 60 Στην πραγματικότητα, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι μαύρες γραμμές και γενικότερα η δομή πλέγματος που εμφανίζεται σε καθεμία από τις έδρες του επίμαχου κύβου δεν πληρούν ούτε υποδηλώνουν κάποια τεχνική λειτουργία. Βεβαίως, η δομή πλέγματος, μολονότι συνιστά πρωτίστως διακοσμητικό ή επινοημένο στοιχείο το οποίο είναι σημαντικό για το επίμαχο σχήμα ως ένδειξη προελεύσεως (βλ. σκέψη 110 κατωτέρω), έχει επίσης ως αποτέλεσμα να χωρίζει οπτικά κάθε έδρα του εν λόγω κύβου σε εννέα τετράγωνου σχήματος στοιχεία ιδίου μεγέθους. Εντούτοις, αυτό δεν μπορεί να συνιστά καθαυτό τεχνική λειτουργία κατά την έννοια της σχετικής νομολογίας. Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι ο νομοθέτης δεν είχε την πρόθεση να μη γίνεται δεκτή η καταχώριση ενός σχήματος προϊόντος ως σήματος απλώς και μόνον επειδή είχε χαρακτηριστικά γνωρίσματα πρακτικής φύσεως, δεδομένου ότι κάθε σχήμα προϊόντος είναι, σε ορισμένο βαθμό, λειτουργικό (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω).
- 61 Όσον αφορά το έτερο ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα του επίμαχου σήματος, εν προκειμένω τον ίδιο τον κύβο, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν ανταποκρίνεται σε τεχνική λειτουργία του οικείου προϊόντος, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις, κάτι τέτοιο δεν ισχύει επ' ουδενί όσον αφορά το ουσιώδες χαρακτηριστικό γνώρισμα το οποίο συνιστά η δομή πλέγματος. Πρέπει να

υπομνησθεί συναφώς ότι ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 έχει εφαρμογή μόνον οσάκις άπαντα τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του σημείου είναι λειτουργικά. Η αίτηση καταχώρισεως σημείου ως σήματος δεν μπορεί να απορριφθεί βάσει της διατάξεως αυτής εάν το σχήμα του επίμαχου προϊόντος ενσωματώνει ένα μείζον μη λειτουργικό στοιχείο (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2010:516, σκέψη 52).

- 62 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το πρώτο, το δεύτερο και το έβδομο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως είναι αβάσιμα.
- 63 Δεύτερον, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως αβάσιμο το τρίτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από το ότι δεν ελήφθη υπόψη το γενικό συμφέρον το οποίο υπηρετεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94.
- 64 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα, ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος δεν μπορεί να το επικαλεσθεί προκειμένου να απαγορεύσει σε τρίτους να διαθέτουν στο εμπόριο τρισδιάστατα παζλ με δυνατότητα περιστροφής. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις, η καταχώριση του σήματος αυτού δεν έχει ως αποτέλεσμα την προστασία δυνατότητας περιστροφής την οποία φέρεται να έχει το επίμαχο σχήμα, αλλά μόνον του σχήματος κύβου του οποίου οι έδρες έχουν δομή πλέγματος, στοιχείο που του προσδίδει την όψη «μαύρου κλουβιού». Το εν λόγω σήμα δεν μπορεί ιδίως να εμποδίζει τρίτους να διαθέτουν στο εμπόριο τρισδιάστατα παζλ με σχήμα διαφορετικό εκείνου του κύβου ή με σχήμα κύβου του οποίου, όμως, οι έδρες δεν έχουν δομή πλέγματος παρεμφερή εκείνης του επίμαχου σήματος ή οποιοδήποτε άλλο παρεμφερές σχέδιο, τούτο δε ανεξαρτήτως αν τα παζλ αυτά έχουν ή όχι δυνατότητα περιστροφής. Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος αυτού, υπήρχαν στην αγορά πολλά τρισδιάστατα παζλ με δυνατότητα περιστροφής, τα οποία είχαν διαφορετικά σχήματα από εκείνο του κύβου και/ή εμφάνιζαν διαφορετικά σχέδια από εκείνα της δομής πλέγματος.
- 65 Τρίτον, όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικρίνει το τμήμα προσφυγών επειδή δεν διαφοροποιήθηκε από την ακόλουθη ανακοίνωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 28 της αποφάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2008:
- «Τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σχήματος δεν επιτελούν τεχνική λειτουργία, ενώ το γεγονός ότι το σχήμα αυτό καταχωρίσθηκε ως σήμα δεν δημιουργεί μονοπώλιο επί τεχνικής λύσεως. Κατά συνέπεια, δεν εμποδίζει τους ανταγωνιστές να διαθέτουν στο εμπόριο μηχανικά παζλ με λειτουργία κινήσεως ή περιστροφής των συστατικών στοιχείων. Το [επίμαχο] σήμα δεν περιορίζει επίσης τη δυνατότητα επιλογής των ανταγωνιστών να υλοποιούν τέτοια τεχνική λειτουργία για τα προϊόντα τους.»
- 66 Κατά την προσφεύγουσα, η επιχειρηματολογία αυτή στηρίζεται στην παραδοχή ότι το επίμαχο σήμα δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρο, διότι «αγωγές λόγω παραποίησης/ απομιμήσεως δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ασκηθούν κατά προϊόντων που προέρχονται από τρίτους και τα οποία είναι πανομοιότυπα ή παρεμφερή του σήματος, εφόσον τα προϊόντα [αυτά] [...] επιτελούν τεχνική λειτουργία (δηλαδή εφόσον δύνανται να περιστρέφονται)». Η επιχειρηματολογία αυτή στηρίζεται επομένως στο άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 12, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009). Κατά τη νομολογία, όμως, η διάταξη αυτή δεν έχει καθοριστική σημασία για την ερμηνεία του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94.
- 67 Διαπιστώνεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας στηρίζονται σε πεπλανημένη ερμηνεία του προμνημονευθέντος αποσπάσματος της σκέψεως 28 της αποφάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2008. Συγκεκριμένα, στο απόσπασμα αυτό, το τμήμα ακυρώσεων ουδόλως αποφαίνεται επί της εφαρμογής του άρθρου 12, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το οποίο αφορά τον περιορισμό των αποτελεσμάτων που συνεπάγεται το κοινοτικό σήμα, προβλέποντας ότι το δικαίωμα που παρέχεται

βάσει του σήματος δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους να χρησιμοποιούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στις συναλλαγές ενδείξεις περί το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, τον χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλα χαρακτηριστικά τους, δηλαδή περιγραφικές ενδείξεις. Στην πραγματικότητα, στο εν λόγω απόσπασμα, το τμήμα ακυρώσεων απλώς εκτιμά τις συνέπειες της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος από απόψεως του γενικού συμφέροντος το οποίο υπηρετεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94 (βλ. σκέψη 32 ανωτέρω). Δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή του τμήματος ακυρώσεων είναι ορθή, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 63 και 64 ανωτέρω, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν διαφοροποιήθηκε από την εν λόγω εκτίμηση στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 68 Το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει επομένως να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 69 Τέταρτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν είναι βάσιμο ούτε το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από το ότι και στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι προμνημονευθείσες στη σκέψη 27 αποφάσεις Philips (EU:C:2002:377) και Κόκκινο τούβλο Lego (EU:T:2008:483) η τεχνική λειτουργία των επίμαχων σχημάτων δεν συναγόταν άμεσα από τις αναπαραστάσεις των οικείων σημάτων.
- 70 Συγκεκριμένα, αφενός, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προμνημονευθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Philips (EU:C:2002:377), η οικεία τεχνική λειτουργία, εν προκειμένω το ξύρισμα, συναγόταν σαφώς από τη γραφική παράσταση του επίμαχου σχήματος, στην οποία διακρίνονταν σαφώς, επί της άνω πλευράς της ηλεκτρικής ξυριστικής μηχανής, τρεις κυκλικές κεφαλές με περιστρεφόμενες λεπίδες, διατεταγμένες ώστε να σχηματίζουν ισόπλευρο τρίγωνο.
- 71 Ομοίως, αφετέρου, στην προμνημονευθείσα στη σκέψη 27 υπόθεση Κόκκινο τούβλο Lego (EU:T:2008:483), στη γραφική παράσταση του επίμαχου σήματος διακρίνονταν, μεταξύ άλλων, δύο σειρές προεξοχών στην άνω επιφάνεια του προοριζόμενου για παιχνίδια κατασκευών επίμαχου τούβλου. Καθόσον τα οικεία προϊόντα ήταν τα «παιχνίδια κατασκευών», συναγόταν λογικά ότι οι προεξοχές αυτές είχαν ως σκοπό τη συναρμολόγηση τούβλων για τα παιχνίδια αυτά και ότι τα επίμαχα τούβλα είχαν κάτω κοίλη πλευρά και βοηθητικές προεξοχές, μολονότι τα εν λόγω στοιχεία δεν ήταν ορατά στη συγκεκριμένη απεικόνιση.
- 72 Αντιθέτως, από τις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος δεν καθίσταται σαφές αν το επίμαχο σχήμα έχει κάποια τεχνική λειτουργία ούτε, ενδεχομένως, ποια είναι αυτή. Ειδικότερα, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 22, 54, 57 και 58 ανωτέρω, από τις παραστάσεις αυτές δεν μπορεί να συναχθεί με επαρκή βεβαιότητα αν ο επίμαχος κύβος αποτελείται από κινητά στοιχεία και, κατά μείζονα λόγο, στοιχεία δυνάμενα να περιστραφούν.
- 73 Πέμπτον, το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από το επιχείρημα ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη την προσβαλλόμενη έλλειψη εναλλακτικών σχημάτων δυνάμενων να επιτελέσουν την «ίδια τεχνική λειτουργία», δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Επίσης, η προσφεύγουσα δεν δύναται να προβάλει βασίμως το επιχείρημα, το οποίο επικαλείται στο υπόμνημά της απαντήσεως, ότι, σε περίπτωση κατά την οποία δεν υφίστανται τέτοια εναλλακτικά σχήματα, πρέπει να τυγχάνει πάντα εφαρμογής το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94.
- 74 Συγκεκριμένα, αφενός, η αιτίαση αυτή δεν ερείδεται επί των πραγματικών περιστατικών. Εάν υποθεθεί ότι η τεχνική λειτουργία στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα έγκειται στη δυνατότητα περιστροφής την οποία μπορεί να έχει τρισδιάστατο παζλ, πρέπει να επισημανθεί εκ νέου ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού, υπήρχαν στην αγορά πολλά τρισδιάστατα παζλ με τη λειτουργική δυνατότητα αυτή, τα οποία, όμως, είχαν διαφορετικά σχήματα από εκείνο του κύβου, όπως είναι για παράδειγμα το τετράεδρο, το οκτάεδρο, το δωδεκάεδρο ή το εικοσάεδρο, ή των οποίων η εξωτερική επιφάνεια δεν είχε δομή πλέγματος (βλ. σκέψη 64 ανωτέρω).

- 75 Αφετέρου και εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει τόσο από την προμνημονευθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Philips (EU:C:2002:377, σκέψεις 81 έως 84) όσο και από την προμνημονευθείσα στη σκέψη 32 απόφαση Lego Juris κατά ΓΕΕΑ (EU:C:2010:516, σκέψεις 53 έως 58), στερείται σημασίας, όσον αφορά την εξέταση της λειτουργικότητας των ουσιωδών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων ενός σχήματος, το αν υπάρχουν ή όχι άλλα σχήματα τα οποία καθιστούν δυνατή την επίτευξη του ίδιου τεχνικού αποτελέσματος.
- 76 Έκτον, το όγδοο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, με το οποίο υποστηρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη ότι τα τρισδιάστατα παζλ «που εμπίπτουν σε αυτήν τη γενική κατηγορία» και η δυνατότητά τους περιστροφής ήταν γνωστά πριν την κατάθεση του επίμαχου σήματος, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, τούτο δε για τους ίδιους λόγους με εκείνους που προεξετέθησαν στη σκέψη 58.
- 77 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94

- 78 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94, καθόσον δεν έλαβε υπόψη ότι καθένα από τα ατομικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος επιβαλλόταν από τη «λειτουργία» του προϊόντος.
- 79 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 80 Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94, «δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση [...] τα [σημεία] που αποτελούνται αποκλειστικά [...] από το σχήμα που επιβάλλεται από την ίδια τη φύση του προϊόντος».
- 81 Διαπιστώνεται ότι ορθώς αποφάνθηκε το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διάταξη αυτή δεν είχε εν προκειμένω εφαρμογή.
- 82 Συγκεκριμένα, είναι σαφές ότι η φύση των οικείων προϊόντων, εν προκειμένω των τρισδιάστατων παζλ, ουδόλως επιβάλλει το σχήμα κύβου του οποίου οι έδρες έχουν δομή πλέγματος. Όπως ορθώς επισήμαναν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα και όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ήδη κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, τα τρισδιάστατα παζλ, ακόμη και εκείνα με δυνατότητα περιστροφής, εμφανίζονταν με πολλά διαφορετικά σχήματα, τα οποία ποίκιλλαν, μεταξύ άλλων, από τα πλέον συνήθη γεωμετρικά σχήματα (για παράδειγμα κύβοι, πυραμίδες, σφαίρες και κώνοι) έως αυτά κτιρίων, μνημείων, αντικειμένων ή ζώων.
- 83 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94

- 84 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, καθόσον τα ατομικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σχήματος είναι απαραίτητα για ένα τρισδιάστατο παζλ με ορισμένα «βελτιωμένα ατομικά χαρακτηριστικά (μετατρεψιμότητα, ορισμένος βαθμός δυσκολίας [και] εργονομικές λειτουργίες)», το σχήμα αυτό προσδίδει ουσιαστική αξία στα οικεία προϊόντα και την εμπορική επιτυχία τους. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94.
- 85 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη του τετάρτου λόγου ακυρώσεως ως αβάσιμου.

- 86 Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94, «δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση [...] τα [σημεία] που αποτελούνται αποκλειστικά [...] από το σχήμα που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν».
- 87 Για να γίνει δεκτό ότι συντρέχει αυτός ο λόγος απαραδέκτου, πρέπει το οικείο σημείο να αποτελείται αποκλειστικά από ένα σχήμα, τα δε αισθητικά χαρακτηριστικά του σχήματος αυτού, δηλαδή η εξωτερική εμφάνισή του, να καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την επιλογή του καταναλωτή και, ως εκ τούτου, την εμπορική αξία του επίμαχου προϊόντος. Σε περίπτωση κατά την οποία το σχήμα προσδίδει, κατά τον τρόπο αυτό, ουσιαστική αξία στο προϊόν, στερείται σημασίας το ενδεχόμενο και άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως οι τεχνικές ιδιότητές του, να μπορούν να του προσδώσουν σημαντική αξία [βλ., σχετικώς, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2011, Bang & Olufsen κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση μεγαφώνου), T-508/08, Συλλογή, EU:T:2011:575, σκέψεις 73 έως 79].
- 88 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς επισημαίνει το ΓΕΕΑ, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται στην παραδοχή ότι αυτό που προσδίδει ουσιαστική αξία στα οικεία προϊόντα είναι ορισμένα λειτουργικά χαρακτηριστικά τα οποία έχει το επίμαχο σχήμα. Δεν αποδεικνύει και ούτε καν διατείνεται ότι αυτή η ουσιαστική αξία συνάγεται από την αισθητική του εν λόγω σχήματος.
- 89 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη αποφαινόμενο, στη σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94 δεν είχε εν προκειμένω εφαρμογή. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση της διατάξεως αυτής, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94*
- 90 Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και περιλαμβάνει πέντε σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη ότι το επίμαχο σήμα ήταν παρόμοιο ως προς το σχήμα με τα οικεία προϊόντα. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος είναι απλώς τεχνικά, οπότε το σήμα αυτό δεν μπορεί να εκληφθεί ως ένδειξη προελεύσεως. Τρίτον, προσάπτει εκ νέου στο τμήμα προσφυγών ότι παρέβλεψε το γεγονός ότι, ως εκ της φύσεώς του, ένα τρισδιάστατο παζλ αποτελείται από ατομικά στοιχεία. Τέταρτον, διατείνεται ότι κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι η προσφεύγουσα φέρει το βάρος αποδείξεως ως προς το ζήτημα αν το σήμα απέκλινε ουσιωδώς από το γενικώς ή συνήθως ισχύον στον οικείο κλάδο, βάρος το οποίο φέρει ο δικαιούχος του σήματος αυτού. Πέμπτον, επαναλαμβάνει ότι κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι ο κύβος Soma δεν αποτελεί μέρος του οικείου κλάδου.
- 91 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και ζητούν την απόρριψη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως.
- 92 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα».
- 93 Ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, συνεπάγεται ότι το σήμα αυτό καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό του προϊόντος για το οποίο έχει ζητηθεί η καταχώριση ως προερχόμενου από συγκεκριμένη επιχείρηση και, ως εκ τούτου, καθιστά δυνατή τη διάκριση του προϊόντος αυτού από τα προϊόντα άλλων επιχειρήσεων (αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, Henkel κατά ΓΕΕΑ, C-456/01 P και C-457/01 P, Συλλογή, EU:C:2004:258, σκέψη 34, και της 7ης Οκτωβρίου 2004, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, C-136/02 P, Συλλογή, EU:C:2004:592, σκέψη 29).

- 94 Ο διακριτικός αυτός χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που έχει περί αυτού το ενδιαφερόμενο κοινό (προμνημονευθείσα στη σκέψη 93 απόφαση Henkel κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2004:258, σκέψη 35, και απόφαση της 22ας Ιουνίου 2006, Storck κατά ΓΕΕΑ, C-25/05 P, Συλλογή, EU:C:2006:422, σκέψη 25).
- 95 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί, όπως τόνισε και το τμήμα ακυρώσεων (βλ. σκέψεις 34 και 35 της αποφάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2008), ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται με το επίμαχο σήμα και συγκεκριμένα τα τρισδιάστατα παζλ αποτελούν προϊόντα ευρείας καταναλώσεως, για τα οποία το ενδιαφερόμενο κοινό συνίσταται στον μέσο καταναλωτή της Ένωσης, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Η προσφεύγουσα δεν έθεσε εν αμφιβόλω τις εκτιμήσεις αυτές.
- 96 Κατά πάγια νομολογία, τα κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα τρισδιάστατου σήματος που αποτελείται από τη μορφή του ίδιου του προϊόντος δεν διαφέρουν από εκείνα που έχουν εφαρμογή στις λοιπές κατηγορίες σημάτων (βλ. απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, Freixenet κατά ΓΕΕΑ, C-344/10 P και C-345/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:680, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 97 Πάντως, κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών, η αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι κατ' ανάγκη η ίδια στην περίπτωση τρισδιάστατου σήματος, αποτελούμενου από τη μορφή του ίδιου του προϊόντος, και στην περίπτωση λεκτικού ή εικονιστικού σήματος, αποτελούμενου από σημείο ανεξάρτητο της μορφής του προϊόντος που προσδιορίζει. Πράγματι, ο μέσος καταναλωτής δεν συνηθίζει να αναγνωρίζει την προέλευση των προϊόντων βάσει του σχήματός τους ή του σχήματος της συσκευασίας τους, ελλείψει οποιουδήποτε εικονιστικού ή λεκτικού στοιχείου, ενδέχεται δε η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα τρισδιάστατου σήματος να αποδειχθεί δυσχερέστερη από ό,τι στην περίπτωση ενός λεκτικού ή εικονιστικού σήματος (βλ. προμνημονευθείσα στη σκέψη 96 απόφαση Freixenet κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2011:680, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 98 Κατά τη νομολογία, εξάλλου, όσο περισσότερο το σχήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ομοιάζει προς το πλέον πιθανό σχήμα που θα λάβει το επίμαχο προϊόν τόσο πιθανότερο είναι το εν λόγω σχήμα να στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνο σήμα το οποίο αποκλίνει ουσιωδώς από το γενικώς και συνήθως ισχύον στον κλάδο και, ως εκ τούτου, δύναται να επιτελεί τη βασική λειτουργία του προσδιορισμού της προελεύσεως του προϊόντος δεν στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως (προμνημονευθείσες στη σκέψη 93 αποφάσεις Henkel κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2004:258, σκέψη 39, και Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, EU:C:2004:592, σκέψη 31).
- 99 Τέλος, για να εκτιμηθεί αν ο συνδυασμός των στοιχείων που αποτελούν ένα σχήμα μπορεί να εκληφθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό ως ένδειξη προελεύσεως, πρέπει να εξετασθεί η συνολική εντύπωση που προκαλεί ο συνδυασμός αυτός, στοιχείο που δεν είναι ασύμβατο με διαδοχική εξέταση των διαφόρων στοιχείων της όψεως του σήματος [βλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, Alber κατά ΓΕΕΑ (Λαβή), T-391/07, EU:T:2009:336, σκέψη 49 και παρατιθέμενη νομολογία].
- 100 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τα ανωτέρω.
- 101 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στις σκέψεις 20 και 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο σήμα απέκλινε ουσιωδώς από τα συνήθως ισχύοντα στον κλάδο. Πρώτον, επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα πειστικό αποδεικτικό στοιχείο βάσει του οποίου να συναγεται ότι «το σχήμα κύβου με δομή πλέγματος [αποτελούσε] το “γενικώς ισχύον” στον ειδικό τομέα των τρισδιάστατων παζλ». Δεύτερον, διαπίστωσε ότι το επίμαχο σήμα εμφάνιζε επαρκή χαρακτηριστικά γνωρίσματα για να χαρακτηριστεί ως εγγενώς διακριτικό για τα οικεία προϊόντα. Επισήμανε συναφώς ότι «[ο] κύβος διαστάσεων 3 x 3 x 3 προδήλως δεν [συνιστούσε] —τουλάχιστον άνευ προηγούμενης γνώσεως του σκοπού του— αναπαράσταση τρισδιάστατου παζλ», ότι «[έμοιαζε] περισσότερο με

κατασκευαστικό υλικό παρά με παιχνίδι», ότι «δεν [περιελάμβανε] ούτε αριθμούς ούτε γράμματα ούτε κανένα εμφανές χαρακτηριστικό γνώρισμα που να καταδεικνύει ότι μπορ[ούσε] να περιστρέφεται ή να αλλάζει μορφή» και ότι «δεν [έδειχνε] τίποτε που να μπορεί να υποδηλώνει ότι πρόκειται για κάποιο παιχνίδι». Επισήμανε επίσης ότι «[το επίμαχο σήμα εμφάνιζε] χαρακτηριστικά, με τη μορφή “μαύρου κλουβιού”, δυνάμενα να προσελκύσουν την προσοχή του μέσου καταναλωτή καθιστώντας του δυνατό να αντιλαμβάνεται ευχερώς το σχήμα των προϊόντων της [νυν παρεμβαίνουσας]», και ότι το σχήμα αυτό δεν ήταν, επομένως, «κάποιο από τα συνήθη σχήματα των προϊόντων του οικείου τομέα ούτε απλή παραλλαγή των σχημάτων αυτών, αλλά σαφώς σχήμα με ιδιαίτερη όψη η οποία, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού αισθητικού αποτελέσματος, [ήταν] κατάλληλη να προσελκύσει την προσοχή του ενδιαφερομένου κοινού καθιστώντας του δυνατό να διακρίνει τα προϊόντα που προσδιορίζονταν με το [επίμαχο] σήμα από εκείνα με διαφορετική εμπορική προέλευση». Τέλος, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε ότι το επίμαχο σήμα, μολονότι δεν διέθετε εντόνως διακριτικό χαρακτήρα, δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παντελώς στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα οικεία προϊόντα.

- 102 Καταρχάς, πρέπει να απορριφθεί άνευ άλλου τινός το τέταρτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από προβαλλόμενη αντιστροφή του βάρους αποδείξεως.
- 103 Συγκεκριμένα, πρώτον, όπως ορθώς επισημαίνουν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, τα καταχωρισθέντα κοινοτικά σήματα απολαύουν τεκμηρίου εγκυρότητας, που μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω μόνο στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως εκπτώσεως ή ακυρότητας. Επομένως, απόκειται στον αιτούντα την κήρυξη της εκπτώσεως ή της ακυρότητας να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη της αιτήσεώς του για την κήρυξη της εκπτώσεως ή της ακυρότητας [βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα στη σκέψη 25 απόφαση CASTEL, EU:T:2013:424, σκέψεις 27 και 28· βλ. επίσης κανόνα 37, στοιχείο β', σημείο iv, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1)]. Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, απόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει το επιχείρημά της ότι το επίμαχο σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα και, ιδίως, να αποδείξει ότι το σήμα αυτό μοιάζει με «το πλέον πιθανό σχήμα που θα λάβει το επίμαχο προϊόν», κατά την έννοια της σχετικής νομολογίας. Όπως, όμως, θα εκτεθεί στη σκέψη 105 κατωτέρω, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει κάτι τέτοιο.
- 104 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η προσφεύγουσα προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους δεν μπορεί να γίνει δεκτή, καθόσον διατείνεται πεπλανημένα ότι από την προμνημονευθείσα στη σκέψη 98 νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον ένα τρισδιάστατο σήμα μοιάζει με το επίμαχο προϊόν, αυτό «συνεπάγεται εκ των πραγμάτων» ότι οι καταναλωτές δεν θα το αντιληφθούν ως ένδειξη προελεύσεως, εκτός και αν αποκλίνει ουσιωδώς από το γενικώς ή το συνήθως ισχύον στον κλάδο, στοιχείο του οποίου η απόδειξη απόκειται πάντα στον δικαιούχο του σήματος. Στην πραγματικότητα, εάν ένα τρισδιάστατο σήμα αποκλίνει ουσιωδώς από το γενικώς ή συνήθως ισχύον στον κλάδο δεν μπορεί να μοιάζει με το επίμαχο προϊόν κατά την έννοια της νομολογίας αυτής.
- 105 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς επισημαίνεται στη σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς από νομικής απόψεως ότι το επίμαχο σήμα αποτελούσε το γενικώς ισχύον στον κλάδο των τρισδιάστατων παζλ. Με τα επιχειρήματά της, δεν επιδιώκει άλλωστε να προβεί στην απόδειξη αυτή, αλλά απλώς διατείνεται ότι ένας κύβος με δομή πλέγματος αποτελεί ένα από τα πιθανά σχήματα που μπορεί να λάβει ένα τέτοιο παζλ.
- 106 Βεβαίως, όπως επίσης επισημαίνεται στην ίδια σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τη διοικητική διαδικασία η προσφεύγουσα επικαλέσθηκε την ύπαρξη του κύβου Soma, που συνιστά παζλ «ανατομής», αποτελούμενο από επτά διαφορετικά κομμάτια, καθένα από τα οποία αποτελείται από τέσσερις μικρούς κύβους και τα οποία, όταν συναρμολογηθούν, σχηματίζουν κύβο με τρεις ενότητες ανά έδρα. Εντούτοις, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στην εν λόγω σκέψη, απλώς και μόνον η ύπαρξη στην αγορά ενός παζλ που μοιάζει με αυτό της παρεμβαίνουσας δεν αρκεί για να

αποδειχθεί ότι το σχήμα που αποτελεί το αντικείμενο του επίμαχου σήματος συνιστά το γενικώς ισχύον στον κλάδο των τρισδιάστατων παζλ. Οι εκτιμήσεις αυτές επιβεβαιώνουν, άλλωστε, ότι το τμήμα προσφυγών ουδόλως απέκλεισε ότι ο κύβος Soma αποτελεί μέρος του εν λόγω κλάδου.

- 107 Πράγματι, όπως ορθώς διαπιστώνεται στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το επίμαχο σχήμα δεν πρόκειται να γίνει αντιληπτό αυθόρμητα —δηλαδή χωρίς προηγούμενη γνώση του σκοπού του— από τον μέσο καταναλωτή ως απεικόνιση τρισδιάστατου παζλ. Συναφώς, ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών ότι η εξωτερική επιφάνεια του επίμαχου κύβου δεν περιελάμβανε κανένα γράμμα, κανέναν αριθμό ούτε οποιοδήποτε «εμφανές χαρακτηριστικό γνώρισμα[,] που να καταδεικνύει ότι μπορ[ούσε] να στρέφεται ή να αλλάζει μορφή». Όσον αφορά αυτό το τελευταίο ζήτημα, από την εξέταση ανωτέρω του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα ουσιώδη χαρακτηριστικά γνώρισμα του επίμαχου σήματος είναι απλώς τεχνικής φύσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 108 Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η προσφεύγουσα στο υπόμνημά της απαντήσεως, το σχήμα του κύβου, κατά μείζονα δε λόγο του κύβου με έδρες που έχουν δομή πλέγματος, δεν είναι «σύνηθες» για τα τρισδιάστατα παζλ. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 82 ανωτέρω, τα παζλ αυτά μπορούν πράγματι να λάβουν πολλά διαφορετικά σχήματα.
- 109 Στην πραγματικότητα, όπως ορθότατα επισημαίνει το ΓΕΕΑ στα υπομνήματά του, ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία οι καταναλωτές αντιλαμβάνονταν το επίμαχο σχήμα ως απεικόνιση τρισδιάστατου παζλ, θα το συσχέτιζαν σε κάθε περίπτωση αποκλειστικά με το ειδικό προϊόν που διαθέτει στο εμπόριο η παρεμβαίνουσα, δηλαδή τον Κύβο του Ρούμπικ, και όχι με κάποια γενική υποκατηγορία τρισδιάστατων παζλ.
- 110 Επιπλέον, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, η οποία περιλαμβάνεται στη σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο σήμα εμφανίζει επαρκή χαρακτηριστικά γνώρισμα για να γίνει δεκτό ότι έχει εγγενώς διακριτικό χαρακτήρα. Πράγματι, πέραν του ότι η εξωτερική εμφάνιση του επίμαχου σήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς παραλλαγή ενός συνήθους τρισδιάστατου παζλ που μπορεί κάποιος να ανακαλέσει αβίαστα στη μνήμη του, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ύπαρξη, σε καθεμία από τις έδρες του επίμαχου κύβου, δομής πλέγματος προσδίδει στο επίμαχο σήμα, θεωρούμενο ως σύνολο, την όψη «μαύρου κλουβιού» (βλ. σκέψη 44 ανωτέρω). Τα χαρακτηριστικά αυτά γνώρισμα το εξειδικεύουν και το διακρίνουν επαρκώς, ώστε να προσδίδουν στο σήμα αυτό πρωτότυπη όψη, δυνάμενη να εντυπωθεί ευχερώς στη μνήμη του μέσου καταναλωτή και να του καταστήσει δυνατό να διακρίνει μεταξύ των προϊόντων που προσδιορίζονται με το σήμα αυτό και εκείνων με άλλη εμπορική προέλευση.
- 111 Οι διαλαμβανόμενες στην ανωτέρω σκέψη 110 εκτιμήσεις δεν μπορούν να τεθούν εν αμφιβόλω από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, καθόσον ένα παζλ, ως εκ της φύσεώς του, αποτελείται από ατομικά στοιχεία, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί ότι οι μαύρες γραμμές έχουν ως λειτουργία να διαιρούν τον κύβο σε στοιχεία τα οποία «κατά τον έναν ή τον άλλον τρόπο, είναι κινητά» (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω).
- 112 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το πρώτο, το δεύτερο, το τρίτο και το πέμπτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθούν ως αβάσιμα.
- 113 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του και να γίνει δεκτό ότι ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το επίμαχο σήμα δεν στερούνταν εντελώς διακριτικού χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

- 114 Ο έκτος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 και περιλαμβάνει τέσσερα σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το επίμαχο σήμα είναι απλώς περιγραφικό ενός τρισδιάστατου παζλ με σχήμα κύβου διαστάσεων «3 × 3 × 3». Δεύτερον, διατείνεται ότι, για να εκτιμηθεί αν ένα σήμα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του λόγου απαραδέκτου που προβλέπει η διάταξη αυτή, στερείται σημασίας το αν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που δύνανται να περιγραφούν είναι ουσιώδη ή απλώς παρεπόμενα. Τρίτον, προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι επαγγελματίες του κλάδου θα αντιληφθούν άμεσα ότι οι μαύρες γραμμές αποτελούν συνέπεια της δυνατότητας περιστροφής των στοιχείων του επίμαχου κύβου. Τέταρτον, διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το δημόσιο συμφέρον που συνίσταται στη δυνατότητα τρίτων να διαθέτουν στο εμπόριο τους δικούς τους κύβους διαστάσεων «3 × 3 × 3» και να τους περιλαμβάνουν στα ενημερωτικά έντυπά τους.
- 115 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα φρονούν ότι ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 116 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών τους».
- 117 Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν επιτρέπει την αποκλειστική χρήση των διαλαμβανόμενων σε αυτό σημείων ή ενδείξεων από μία μόνον επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Με τη διάταξη αυτή επιδιώκεται η επίτευξη σκοπού γενικού συμφέροντος, βάσει του οποίου αυτά τα σημεία ή οι ενδείξεις πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους [βλ. απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2007, Tegometall International κατά ΓΕΕΑ — Wuppermann (TEK), T-458/05, Συλλογή, EU:T:2007:349, σκέψη 77 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία: απόφαση της 9ης Ιουλίου 2008, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Συλλογή, EU:T:2008:268, σκέψη 86].
- 118 Τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 σημεία και ενδείξεις είναι αυτά τα οποία δύνανται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως από το ενδιαφερόμενο κοινό, για να προσδιορίσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, τις υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση [αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, C-383/99 P, Συλλογή, EU:C:2001:461, σκέψη 39, και της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, Συλλογή, EU:T:2005:247, σκέψη 24].
- 119 Ως εκ τούτου, για να εμπίπτει στην απαγόρευση που θέτει η διάταξη αυτή, το σημείο πρέπει να συνδέεται με τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες κατά τρόπο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο, έτσι ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να αντιληφθεί αμέσως και άνευ ετέρας σκέψεως την περιγραφή των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών ή ενός εκ των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τους (προμνημονευθείσα στη σκέψη 118 απόφαση PAPERLAB, EU:T:2005:247, σκέψη 25).
- 120 Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας σημείου εκτιμάται μόνο σε σχέση με το πώς το αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό, αφενός, και σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, αφετέρου [απόφαση της 2ας Απριλίου 2008, Eurocopter κατά ΓΕΕΑ (STEADYCONTROL), T-181/07, EU:T:2008:86, σκέψη 38]. Συγκεκριμένα, ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος εκτιμάται σε σχέση με τις υπηρεσίες και τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα και λαμβανομένου

υπόψη του πώς αντιλαμβάνεται κατά τεκμήριο την κατηγορία των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

- 121 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξετασθούν με γνώμονα τις ανωτέρω σκέψεις.
- 122 Η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σήμα, καθόσον «απεικονίζει κύβο με ορισμένα στοιχεία τα οποία χωρίζονται μεταξύ τους, από εικονιστικής απόψεως, με μαύρες γραμμές», είναι «απλώς περιγραφικό τρισδιάστατου παζλ που έχει το σχήμα κύβου διαστάσεων “3 × 3 × 3”».
- 123 Το επιχείρημα αυτό, στο οποίο στηρίζονται το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εξετάστησαν στις ανωτέρω σκέψεις 105 έως 111, πρέπει να διαπιστωθεί ότι από απόψεως του ενδιαφερομένου κοινού το επίμαχο σήμα δεν συνδέεται κατά τρόπο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο με τα τρισδιάστατα παζλ. Το κοινό αυτό δεν θα αντιληφθεί αυθόρμητα, δηλαδή, ειδικότερα, άνευ προηγούμενης γνώσεως του Κύβου του Ρούμπικ, άνευ αμφισημίας και άνευ ελάχιστης προσπάθειας σκέψεως και αναλύσεως, ότι τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του επίμαχου σήματος τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 122 ανωτέρω) περιγράφουν τέτοια προϊόντα.
- 124 Η προσφεύγουσα δεν δύναται ιδίως να υποστηρίξει, όπως διατείνεται στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, ότι οι επαγγελματίες του κλάδου θα συναγάγουν αμέσως από τις γραφικές παραστάσεις του επίμαχου σήματος ότι οι μαύρες γραμμές αποτελούν συνέπεια της δυνατότητας περιστροφής των στοιχείων του επίμαχου κύβου. Συγκεκριμένα, αφενός, το ενδιαφερόμενο εν προκειμένω κοινό δεν αποτελείται από επαγγελματίες, αλλά από τον μέσο καταναλωτή (βλ. σκέψη 95 ανωτέρω). Αφετέρου, όπως εξετάθη στη σκέψη 54 ανωτέρω, μια τέτοια ενδεχόμενη δυνατότητα περιστροφής, ή ακόμη και οποιαδήποτε δυνατότητα κινήσεως ορισμένων στοιχείων του επίμαχου κύβου, δεν συνδέεται κατ' ανάγκη με την ύπαρξη, επί των εδρών του εν λόγω κύβου, χοντρών μαύρων γραμμών. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι το επίμαχο σήμα καταχωρίστηκε για τα «τρειςδιάστατα παζλ» εν γένει, δηλαδή χωρίς να περιορίζεται σε αυτά που έχουν δυνατότητα περιστροφής (βλ. σκέψη 55 ανωτέρω).
- 125 Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται ότι ορθώς αποφάνθηκε το τμήμα προσφυγών, στη σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο σήμα δεν έχει περιγραφικό χαρακτήρα.
- 126 Η κρίση αυτή δεν τίθεται εν αμφιβόλω από το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του τετάρτου σκέλους του έκτου λόγου ακυρώσεως ότι το ΓΕΕΑ παρέλειψε να λάβει υπόψη το «μελλοντικό δημόσιο συμφέρον» το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα τρίτων να διαθέτουν στο εμπόριο τους δικούς τους κύβους διαστάσεων «3 × 3 × 3» και να τους αναπαριστούν στα ενημερωτικά έντυπά τους. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα όσα εξετάστησαν στη σκέψη 64 ανωτέρω, ο δικαιούχος του επίμαχου σήματος δεν μπορεί να το επικαλεσθεί για να απαγορεύσει σε τρίτους να διαθέτουν στο εμπόριο, μεταξύ άλλων, τρισδιάστατα παζλ σε σχήμα τέτοιου κύβου, αλλά του οποίου οι έδρες δεν έχουν δομή πλέγματος ή οποιοδήποτε άλλο παρεμφερές σχέδιο, που να του προσδίδει την όψη «μαύρου κλουβιού».
- 127 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94

- 128 Στο πλαίσιο του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος αν το επίμαχο σήμα απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεώς του. Παραπέμποντας στις παρατηρήσεις που είχε υποβάλει κατά τη διοικητική διαδικασία, υποστηρίζει, «προληπτικώς», ότι στο ζήτημα αυτό πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση.
- 129 Το ΓΕΕΑ διατείνεται ότι ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.
- 130 Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94, οι απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου που διαλαμβάνονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' έως δ', του ίδιου κανονισμού δεν αποκλείουν την καταχώριση σήματος εφόσον αυτό έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα, όσον αφορά τις υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση, διά της χρήσεώς του.
- 131 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε, στη σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο σήμα είχε εγγενώς διακριτικό χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα, δεν απέκλειτο σε αυτό να εξετάσει αν το σήμα αυτό είχε αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως.
- 132 Ως εκ τούτου, ο έβδομος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του ογδού λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009

- 133 Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το επίμαχο σήμα δεν είχε καταχωρισθεί κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 134 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη του ογδού λόγου ακυρώσεως.
- 135 Βάσει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη την οποία προβλέπει το άρθρο 253 ΕΚ [βλ. απόφαση της 25ης Μαρτίου 2009, Anheuser-Busch κατά ΓΕΕΑ — Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, Συλλογή, EU:T:2009:83, σκέψη 125 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 136 Κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεων έχει διττό σκοπό, δηλαδή, αφενός, παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των λόγων για τους οποίους ελήφθησαν τα μέτρα, προκειμένου να προασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, καθιστά δυνατή την εκ μέρους των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης άσκηση του ελέγχου νομιμότητας της αποφάσεως (βλ. προμνημονευθείσα στη σκέψη 135 απόφαση BUDWEISER, EU:T:2009:83, σκέψη 126 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 137 Επιπλέον, δεν μπορεί να απαιτείται από τα τμήματα προσφυγών να παραθέτουν αιτιολογία που να ακολουθεί διεξοδικά και έναν προς έναν όλους τους συλλογισμούς που διατύπωσαν ενώπιόν τους οι διάδικοι. Συνεπώς, η αιτιολογία μπορεί να συνάγεται εμμέσως, υπό τον όρο να παρέχει στους μεν ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να λάβουν γνώση των λόγων για τους οποίους εκδόθηκε η απόφαση

του τμήματος προσφυγών, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο επαρκή στοιχεία για την άσκηση του εκ μέρους του ελέγχου (βλ. προμνημονευθείσα στη σκέψη 135 απόφαση BUDWEISER, EU:T:2009:83, σκέψη 128 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 138 Εν προκειμένω, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στη σκέψη 23 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι το επίμαχο σήμα δεν ήταν αντίθετο προς τη διάταξη αυτή, παραπέμποντας ρητώς στο σκεπτικό που εξέθεσε στο πλαίσιο της εκ μέρους του εξετάσεως της εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ιδίου κανονισμού και επισημαίνοντας ότι «εξαιρουμένης της περιπτώσεως προηγούμενης γνώσεως εκ μέρους του καταναλωτή, [το σήμα αυτό] δεν [έμοιαζε] με τρισδιάστατο παζλ ούτε παρέπεμπε σε κάτι τέτοιο».
- 139 Επομένως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει αιτιολογία όσον αφορά το ζήτημα αν το επίμαχο σήμα είναι σύμφωνο με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 140 Επιπλέον, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την εξέταση του πέμπτου και του έκτου λόγου ακυρώσεως ανωτέρω, εν προκειμένω, οι ίδιοι λόγοι καθιστούν δυνατή την κρίση ότι το επίμαχο σήμα έχει εγγενώς διακριτικό χαρακτήρα και δεν είναι περιγραφικό ως προς τα οικεία προϊόντα.
- 141 Ως εκ τούτου, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 142 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 143 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 144 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των διαδίκων αυτών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τη Simba Toys GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 76, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009	5
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού 40/94	7
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού 40/94	15
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο iii, του κανονισμού 40/94	15
Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94	16
Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94	20
Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94	22
Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009	22
Επί των δικαστικών εξόδων	23